

3618. — b) Vermittlung, Mittelbarkeit Kap. 1, 75 (74), 4, 21.

पार्य् s. caus. von 2. पर्; könnte füglich als denom. von पार gefasst werden.

पार्य्यं nom. ag. vom caus. von 2. पर् P. 3, 1, 138. Vop. 26, 35.

पार्य्यिञ्चु (wie eben) adj. glücklich durchführend, zum Ziel bringend, siegreich: अथो इव सजित्वरोर्विहियः पार्य्यिञ्चुः RV. 10, 97, 3 (P. 3, 2, 137, Sch.). AV. 5, 28, 14. अजिं जय समने पार्य्यिञ्चुः 6, 92, 2. 8, 2, 28. 19, 13, 1. Ait. Br. 2, 36, 7, 16. 8, 12. ते नराः ०वः MBh. 12, 3743. व्रतं पार्य्यिञ्चवो भवत Gobh. 3, 2, 6.

पार्य्युगीन (०युगीन?) adj. von पर-युग gaṇa प्रतिज्ञनादि zu P. 4, 4, 99.

पारलोक्च (von परलोक्) adj. zur jenseitigen Welt in Beziehung stehend: कर्मन् MBh. 5, 778. नरके पारलोक्च्ये (पापलोक्च्ये?) 12, 5667.

पारलौकिक (wie eben) adj. f. ई dass. P. 4, 3, 60, Kār. 1, Sch. शपथ MBh. 8, 4124. कार्यं 12, 12053 (fälschlich ०लौकिक gedruckt). निधि 13, 3209. अर्थ P. 6, 1, 49. कुसीद Naisb. 3, 92. धर्म श्रुको मनुष्याणां सहायः पारलौकिकः Geführte auf dem Wege in's Jenseits MBh. 13, 5413. Bez. einer Perlenfundgrube und der daselbst gefundenen Perlen Varāh. Bṛh. S. 82, 2. 4. n. sg. Dinge —, Angelegenheiten, die die andere Welt betreffen, Muir, Sanscrit Texts I. 140. MBh. 3, 12616. 12, 5557. Hariv. 4831.

पारवत m. = पारवत Turteltaube Dvirūpak. im ÇKDr.

पारवर्ग्य (von पर + वर्ग) adj. zur Partei eines Andern, der Feinde gehörig MBh. 2, 2131.

पारवश्य (von परवश) n. Abhängigkeit Kap. 3, 55.

पारश्व (von परशु) 1) m. n. Eisen (was zu Aerten verwendet wird), = शस्त्र (daher bei Wilson die Bed. an iron weapon) AK. 3, 4, 23, 212. H. 1037. H. an. 4, 305. fg. MED. v. 61. HALĀJ. 2, 16. — 2) adj. f. ई eisern P. 4, 3, 168 (angeblich von परश्व्य, welches wohl Eisen bedeuten soll). Schol. zu 155. सर्वं ० ganz eisern MBh. 4, 1011. 1360. 6, 4568. 5425. 7, 3326. 4640. 5202. 6859. 9, 766. An den meisten Stellen im MBh. पारसव geschrieben. — 3) m. pl. N. pr. eines Volkes im Südwesten von Madhjadeça Varāh. Bṛh. S. 14, 18 (v. l. पारसव). MĀRK. P. 88, 31. — 4) m. Bez. einer Mischlingskaste, der Sohn eines Brahmanen von einer Çūdrā AK. H. 896. H. an. MED. पं ब्राह्मणास्तु प्रह्राया कामाडुत्पादयेत्सुतम् । स पारयन्नेव श्वस्तस्मात्पारश्वः स्मृतः ॥ M. 9, 178. = निषाद 10, 8. JĀLĀN. 1, 91. परं शवाद्ब्राह्मणास्यैष पुत्रः प्रह्रापुत्रं पारशवं तमाहुः MBh. 13, 2566. दुर्गातः पुरस्ता च पारशवोप्राणाम् UÇANAS bei KULL. zu M. 10, 6. Varāh. Bṛh. S. 32, 15 (die meisten Hdschr. पारसव). ein mit der Frau eines Andern gezeugter Sohn, ein uneheliches Kind gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104. H. an. MED. पारसवत्वाद्दिडुरः (राश्वं न प्रत्यपद्यत) MBh. 1, 1361. f.: पारसवीं कन्यो देवकस्य महीपतेः 4480. — 5) adj. Bez. einer Perlenfundgrube und der von dorthier kommenden Perlen (wohl nach dem Namen des Volkes) Varāh. Bṛh. S. 82, 2, 5.

पारशवायनं m. patron. von पारश्व gaṇa कृतितादि (im विदादि) zu P. 4, 1, 100.

पारश्व्य (von परशु) m. patron. des Tirindira Çāñk. Çr. 16, 11, 20.

पारशीक = पारसीक RAMĀN. zu AK. 2, 8, 3, 13 (Colebr. und Lois. haben im Texte selbst पारशीक). ÇKDr. H. 1233, v. l.

पारश्वध (von परश्वध) adj. mit einer Streitaxt bewaffnet H. 770.

पारश्वधिकं und पारश्वधिक (wie eben) adj. dass. P. 4, 4, 58. AK. 2, 8, 2, 38. H. 770.

पारस adj. f. ई persisch: भाषा Verz. d. B. H. 263, 13. subst. f. die persische Sprache Gaṇapatimūḥṛta im ÇKDr.

पारसव s. u. पारश्व.

पारसिक 1) m. pl. = पारसीक die Perser ÇABDAR. im ÇKDr. MBh. 6, 373 (VP. 194 fälschlich पारसीक, was gegen das Metrum verstößt). पारसिकाधिपति KĀD. in Z. d. d. m. G. 7, 584. — 2) adj. persisch Colebr. Misc. Ess. I, 315 (im Index पारसीक).

पारसीक 1) m. pl. die Perser ÇABDAR. im ÇKDr. RAGH. 4, 60. KATBĀS. 19, 110. VP. 177. Mudrār. 19, 1. 41. 13. पारसीकशास्त्र KSHITĪÇAV. 11, 13. 15. 13. 3. Vgl. पारसिक. — 2) m. sg. ein persisches Pferd AK. 2, 8, 2, 13 (s. u. पारशीक). TĪK. 2, 8, 43. H. 1233. HALĀJ. 2, 284. PĀRÇVANĀTHAK. 4, 137 (nach AUFRECHT).

पारसीक्य (vom vorherg.) adj. persisch Bhāvapr.; s. u. कुङ्कुम.

पारस्कन्द m. v. l. für परिस्कन्द Colebr. und Lois. zu AK. 2, 10, 18.

पारस्कर P. 6, 1, 157. 1) m. N. pr. a) eines Verfassers von Gṛhjasūtra, die einen Anhang zu Kātjājana's Çrautasūtra bilden, und eines Dharmaçāstra Ind. St. 1, 233. 244. StENZLER in Z. d. d. m. G. 7, 529. — b) einer Gegend gaṇa पारस्करादि zu P. 6, 1, 157. — 2) adj. von Pāraskara herrührend, verfasst: गृह्यसूत्र KARANAVJŪHA in Ind. St. 3, 269, 9. — Wird von PĀNINI in पार + कर mit eingeschobenem स zerlegt; eher eine Ableitung von परस् + कर.

पारस्त्रिपोर्य (von परस्त्री) m. ein mit einer fremden Frau gezeugter Sohn gaṇa कल्याणयादि zu P. 4, 1, 126. Vop. 7, 2, 7. AK. 2, 6, 1, 24. H. 547.

पारस्यकुलीन adj. = परस्य कुले साधुः gaṇa प्रतिज्ञनादि zu P. 4, 4, 99.

पारस्वत adj. von परस्वत् AV. 6, 72, 3.

पारकंस्य adj. von परकंसः पद्म् Bhāg. P. 2, 7, 10. पया 9, 17.

पारापत m. = पारावत Turteltaube RAMĀN. zu AK. 2, 3, 14. ÇKDr. H. 1339. VJUP. 118.

पारापतक m. eine Reisart Suçr. 1, 196, 3.

पारापार = पारावार 1) n. das jenseitige und diesseitige Ufer: ०ते an beiden Ufern MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, b, 22, v. l. für पारावार. — 2) m. Meer Dvirūpak. im ÇKDr.

पारायण (पार + अयन) n. = साकल्यासङ्गवचने AK. 3, 3, 2. = साकल्यवचन H. 839. HALĀJ. 2, 246. = कात्स्न्य. पारगति, सङ्ग (ममासङ्ग) H. an. 4, 84. MED. n. 103. 1) das Durchlesen, Durchstudiren, Lesen (vgl. पारण) RV. Prāt. 15, 1. 16. P. 5, 1, 72. Ind. St. 3, 253, 6. भगवता पञ्चालेन स्थापितानो पारायणकर्मणां क्रमपारायणमुत्तमम् UVAṬA zu RV. Prāt. 11, 37. = पुराणपाठः ÇKDr. पारायणमाकात्म्य heisst ein Abschnitt im Pātālakhaṇḍa des Pādma-P. ÇKDr. — 2) das Ganze: गुणिकदेशवचनं शक्यं पारायणं न तु MBh. 13, 2701. अधीयन्पारायणम् vollständig durchlesend P. 3, 2, 130, Sch. der vollständige Text Ind. St. 3, 253, 10 v. u. धातु°, नाम° eine vollständige Sammlung der Wurzeln, der Nomina; s. u. den Ww. — 3) Titel einer Grammatik Verz. d. Oxf. H. 161, a, 14. UGÉVAL. zu URĀDIS. 1, 184, 2, 7, 3, 22. 53. 4, 13. 57. 5. 19. — Dem f. पारायणी giebt WILSON nach dem ÇABDĀRTHAK. folgende Bedd.: N. der Göttin Sarasvatī; Handlung; Betrachtung; Licht.